

Sygn. akt II K 707/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczanko

Protokolant: sekretarz sądowy Jolanta Konieczna

w obecności prokuratora - - - -

po rozpoznaniu dnia 16.10.2017r.

sprawy **K. D.**, córki J. i A. z domu K., ur. (...) w K.

podejrzanej o to, że:

w dniu 3 maja 2017 r. w K. znieważyla umundurowanych funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w K. w osobach ml. asp. Ł. B., st. sierż. A. W., sierż. S. S. i sierż. E. P. podczas i w związku z pełnieniem przez ww. funkcjonariuszy obowiązków służbowych w ten sposób, że w trakcie przeprowadzanej interwencji używała wobec nich słów powszechnie uznawanych za obelżywe, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

1. na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec podejrzanej o czyn z art. 226 § 1 k.k. K. D. warunkowo umarza na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok;
2. na podstawie art. 67 § 2 k.k. oddaje podejrzaną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
3. na podstawie art. 67 § 3 k.k. nakłada na podejrzaną obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę przez zapłatę na rzecz A. W., E. P., Ł. B. oraz S. S. kwot po 150 (sto pięćdziesiąt) zł;
4. zasądza od podejrzanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 (dwustu) zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych zwalniając podejrzaną od obowiązku ponoszenia kosztów w pozostałej części i obciążając nimi Skarb Państwa.

II K 707/17

UZASADNIENIE

W dniu 3 maja 2017 r. funkcjonariusze policji zostali poinformowani, iż po ulicach (...) porusza się pojazd V. (...), koloru srebrnego o początkowych numerach PK i ostatniej literze F. Zachodziło podejrzenie, iż kierujący tym pojazdem jest nietrzeźwy, a dodatkowo miał on spowodować kolizję na ul. (...).

Na Al. (...) w okolicach marketu (...) funkcjonariusze S. S. i E. P. zauważyli jadący pojazd odpowiadający opisowi, za nim jechał radiowóz z włączonymi sygnałami dźwiękowymi i świetlnymi. W/w funkcjonariusze dołączyli do pościgu celem udzielenia wsparcia. Pojazd został zatrzymany na parkingu przy Alei (...) w okolicach siedziby (...). W zatrzymaniu brali udział funkcjonariusze Ł. B., A. W. oraz wymienieni wcześniej E. P. i S. S..

Zatrzymanym pojazdem kierował M. D., pasażerką była K. D..

Podczas interwencji zarówno podejrzana jak i jej mąż ubliżali wszystkim funkcjonariuszom, nie stosowali się do wydawanych poleceń, M. D. próbował najpierw odjechać z miejsca zatrzymania. Gdy mu się to nie udało, próbował

odejść. Początkowo podejrzana nagrywała przebieg zdarzenia, gdy jednak dowiedziała się, że to nagranie może zostać wykorzystane przeciwko niej – skasowała to nagranie.

Wszyscy uczestnicy tej interwencji byli trzeźwi

(dowód: protokół oględzin pojazdu – k. 3-5, protokół badania trzeźwości – k. 6, 7, 8, 9, 10, protokół zatrzymania – k. 11, 31, zeznania S. S. – k. 12- 15, Ł. B. – k. 16-18, A. W. – k. 19-21, E. P. - k. 22-24, wyjaśnienia M. D. – k. 28-31, wyjaśnienia K. D. – k. 35 -38).

Podejrzana K. D. ma 26 lat. Ma wykształcenie średnie. Nie ma zawodu. Pracuje i zarabia około 1700 zł miesięcznie. Nie ma majątku większej wartości. Jest mężatką. Na utrzymaniu ma dziecko. Nie była karana

(dane osobowe – k. 64-65, karta karna - 39).

K. D. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia, które jako korespondujące z pozostałym zebranych w sprawie materiałem dowodowym stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Zgodnie z treścią art. 226 § 1 k.k. karze podlega ten, kto znieważa funkcjonariusza publicznego , podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.

W ocenie Sądu zachowanie podejrzanej K. D. wyczerpało znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 226 § 1 k.k. W dniu 3 maja 2017 r. podejrzana używała wobec interweniujących funkcjonariuszy słów powszechnie uznanych za obraźliwe. Było to zachowanie pogardliwe wobec funkcjonariuszy.

K. D. działała umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Sąd nie dopatrył się okoliczności wyłączających winę lub bezprawność czynu podejrzanej.

Dobrami chronionymi w tym przypadku są prawidłowe funkcjonowanie instytucji oraz godność funkcjonariuszy, a w dalszej kolejności godność osobista. Podejrzana nie była uprzednio karana, a okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości.

Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości czynu podejrzanej nie jest znaczny, kierując się dyrektywami opisanymi w art. 115 § 2 k.k. Dotychczasowy sposób życia podejrzanej wskazuje, iż był to jedynie eksces i podobne zachowania nie powtórzą się w przyszłości. Sąd miał na uwadze, iż podejrzana przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyraziła skruchę. Dlatego Sąd przychylił się do wniosku Prokuratora i w całości go uwzględnił. Okres 1 roku próby będzie wystarczający dla zweryfikowania pozytywnej prognozy założonej wobec podejrzanej – art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. W celu weryfikacji tej prognozy Sąd oddał podejznaną w okresie próby pod dozór kuratora – art. 67 § 2 k.k.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. nałożono na podejznaną obowiązek zadośćuczynienia pokrzywdzonym.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd obciążył podejznaną częścią kosztów sądowych, tj. do kwoty 200 zł uznając, iż podejrzana jest osobą młodą, pracującą i nie będzie to przekraczało jej możliwości finansowych.